

Bréf frá Jakob

Fyrsti kafli

¹ Þetta er bréf frá Jakob, skuldaþræl Guðs og herrans Jesú Krists. Ég sendi kveðjur til ættbálkanna tólf sem eru dreifðir um löndin.

² Takið því með ánægju, trúarsystkin mín, þegar þið lendið í ýmiskonar raunum.

³ Því þið vitið að þegar það reynir á trú ykkar gefur það af sér þolgæði.

⁴ Leyfið þolgæðinu að klára sitt verk svo þið getið verið þroskuð og fullgerð, skortandi ekkert.

⁵ Ef eitthvert ykkar skortir visku, biðjið þá til okkar örláta Guðs sem mun gefa ykkur hana átölulaust. ⁶ En þið verðið að biðja í trú og án alls efa, því sá sem efast er eins og hafaldan sem vindurinn blæs til og frá. ⁷ Slík manneskja getur ekki búist við að fá neitt frá Drottni. ⁸ Hugur slíks fólks er tvískiptur og þau eru óstyrk í öllu sem þau gera.

⁹ Trúarsystkin sem eru í auðmjúkum aðstæðum ættu að hreykja sér af sinni háu stöðu. ¹⁰ Og þau sem eru rík ættu að hreykja sér yfir auðmýkingu sinni. Þau munu dofna eins og blóm garðsins. ¹¹ Því sólin þurrkar með sínum steikjandi hita og grasið visnar, og blómin falla og ytri fegurð eyðileggst. Á þann hátt mun ríkt fólk visna á meðan þau sinna sínu.

¹² Blessuð eru þau sem þola raunirnar, því þegar þau hafa staðist prófið mun það fólk eignast kórónu lífsins, sem herrann hefur lofað þeim sem elska hann.

¹³ Engin manneskja ætti að segja þegar þeim er freistað „Guð er að freista mín,“ því Guð getur ekki látið freistast af illsku, og hann sjálfur freistar ekki nokkurrar manneskju. ¹⁴ Freistingin kemur frá okkar eigin þráum sem tæla okkur og draga okkur í burtu. ¹⁵ Þegar þráin hefur orðið þunguð fæðir hún synd, og syndin þegar hún er orðin fullorðin, fæðir dauða.

¹⁶ Ekki láta blekkjast mín elskuðu trúarsystkin, ¹⁷ það sem er gott og fullkomið er gjöf sem kemur að ofan, frá Guði, föður okkar sem skapaði allt ljósið á himninum. Hann er ekki eins og skuggi sem breytist. ¹⁸ Vilji hans var að við fæddumst með orði sannleikans. Þannig höfum við orðið eins og fyrsta uppskera allrar sköpunar.

¹⁹ Þetta vitið þið kæru trúarsystkin. Þið verðið að vera fljót að hlusta, sein að tala og sein til að reiðast. ²⁰ Mennsk reiði uppsker ekki réttlætið sem Guð þráir. ²¹ Losið ykkur því við allt óhreint og illt í lífi ykkar og takið með auðmýkt á móti orðinu sem Guð hefur sáð og getur bjargað ykkur. ²² Ekki bara hlusta á orð Guðs heldur verðið

þið að framkvæma það sem það segir. Annars eru þið í sjálfsblekkingu. ²³ Því ef fólk heyrir bara orðið og framkvæmir það ekki, er það eins og manneskja sem horfir á andlit sitt í spegli ²⁴ og gengur í burtu og gleymir strax hvernig hún lítur út. ²⁵ En ef þú horfir vandlega á hin fullkomnu lög sem bjarga þér, og þú framkvæmir þau og gleymir ekki hvað þau segja; mun Guð blessa þig fyrir að framkvæma þau.

²⁶ Ef þið haldið að þið séuð trúuð en hafið ekki hemil á tungunni heldur blekkið eigið hjarta, þá er slík trú einskis virði. ²⁷ Hrein og flekklaus trú í augum Guðs föður er að sjá um ekkjur og munaðarleysingja í neyð þeirra og neita að láta heiminn spilla sér.

Annar kafli

¹ Trúarsystkin mín, hvernig getið þið sagst hafa trú á okkar dýrðlega herra Jesú Krist, ef þið gerið mun á fólki? ² Segjum að maður komi á samkomu ykkar sem er með gullhring og í fínum fötum, og annar maður, fátækur og í óhreinum fötum kemur ³ og þið sýnið þeim í fínu fötunum sérstaka athygli og segið „Þú getur sest hér á góða staðinn,“ og þið segið við fátæka manninn „Stattu þarna“ eða „Sestu við fætur mínar“, ⁴ sýnir mismununin þá ekki að dómum ykkar er stjórnað af illum hvötum? ⁵ Hlustið á mig kæru trúarsystkin, hefur Guð ekki valið fátækt fólk þessa heims til að vera ríkt af trú? Eru þau ekki fólkið sem mun erfa konungsríkið sem hann lofaði þeim sem elska hann? ⁶ En þið vanvirðið fátæka! Er það ekki ríka fólkið sem kúgar ykkur og dregur ykkur fyrir rétt? ⁷ Er það ekki fólkið sem lastmælir Jesú Kristi, göfuga nafninu sem þið hafið verið kölluð til? ⁸ Ef þið framkvæmið konunglega boðorðið sem er ritað „Elskið nágranna ykkar eins og sjálf ykkur“, þá gerið þið rétt. ⁹ En ef þið gerið mun á milli fólks eruð þið að syndga og eruð dæmd af lögmálinu sem lögbrotar. ¹⁰ Mannekja sem heldur öll lögin nema ein, hefur gerst brotleg við þau öll. ¹¹ Því sami Guð og sagði „Þú skalt ekki halda framhjá“ sagði líka „Þú skalt ekki myrða“. Nú ef þið haldið ekki framhjá, en fremjið morð, hafið þið gerst brotleg við lögin. ¹² Þannig að hvað sem þið gerið eða segið, munið þá að þið verðið dæmd eftir lögunum sem bjarga ykkur. ¹³ Því dómurinn verður miskunnarlaus fyrir þau sem hafa ekki sýnt miskunn en miskunnin yfirvinnur dóminn.

¹⁴ Hvaða gagn er að því, kæru trúarsystkin, að hafa trú en sýna það ekki í verki? Getur slík trú bjargað? ¹⁵ Ef mannekja er fatalaus og vantar mat, ¹⁶ og þið segið við hana „Far í friði. Veri þér hlýtt og með nóg af mat“. En þið gerið ekkert fyrir líkamlegar nauðsynjar hennar, hvaða gagn gæti verið að því? ¹⁷ Á sama hátt er trú, ef henni fylgir engin framkvæmd, gagnslaus og dauð. ¹⁸ En einhver gæti sagt „Sumt fólk hefur trú og aðrir góð verk“. Sýndu mér trú þína án verka og ég skal sýna þér trú mína af verkum mínum. ¹⁹ Þú segist hafa trú því þú trúir að það sé einn Guð. Gott hjá þér! En jafnvel djöflarnir trúa því og skjálfa.

²⁰ Þú kjánalega mannekja, viltu fá sönnun á því að trú án verka er gagnslaus?

²¹ Var forfaðir okkar Abraham ekki talinn réttlátur fyrir það sem hann gerði þegar

hann bauð son sinn Ísak sem fórn á altarinu? ²² Þið sjáið að trú hans vann með verkum hans og afleiðing verkanna var að trúin fullkomnaðist. ²³ Og það gerðist eins og Ritningin segir „Abraham trúði Guði og Guð taldi hann réttlátan vegna trúar sinnar“. Hann var meiraðsegja kallaður vinur Guðs!

²⁴ Þið sjáið að fólk er réttlátt af verkunum og ekki trúnni einni saman.

²⁵ Vændiskonan Rahab er annað dæmi. Hún var talin réttlát fyrir það sem hún gerði þegar hún tók á móti sendiboðunum og hjálpaði þeim að flýja.

²⁶ Rétt eins og líkami án anda er dauður er trú án verka dauð.

Þriðji kafli

¹ Kæru systkin, innan trúarsamfélagsins ættu ekki mörg ykkar að vera kennarar, því við sem kennum verðum dæmd harðar. ² Því við hrösum öll á margan hátt. Þau sem hrasa ekki á neinn hátt í því sem þau segja, eru fullkomin og geta stjórnað líkamanum líka. ³ Við getum látið stóran hest fara hvert sem við viljum með smáhlut í munninum á honum. ⁴ Eða skipin, þótt þau séu stór og mikil og stjórnast af sterkum vindum þá er þeim engu að síður stýrt með litlu stýrisblaði, hvert sem skipstjórinn vill fara. ⁵ Á sama hátt er tungan lítil og fer með miklar ræður. En smá neisti getur brennt heilan skóg. ⁶ Tungan er líka eldur, heill heimur af illsku meðal líkamspartanna. Hún spillir öllum líkamanum, brennir veg fólks um lífið og verður sjálf brennd í helvíti.

⁷ Fólk getur tamið allskonar dýr, fugla, skriðdýr og fiska, ⁸ en það er ekki hægt að temja tunguna. Hún er þrotlaus og ill, full af lífshættulegu eitri. ⁹ Með henni blessum við herra okkar og Föðurinn, og með henni bölvum við fólk sem hefur verið gert í líkingu Guðs. ¹⁰ Frá sama munni koma blessanir og bölvánir.

Trúarsystkin mín, þetta ætti ekki að vera svona.

¹¹ Getur ferskt vatn og saltvatn komið úr sömu lindinni? ¹² Getur fíkjutré gefið af sér ólífur eða vínviður fíkjur? Nei, og þið getið heldur ekki fengið ferskt vatn úr saltri lind.

¹³ Ef þið eruð vitur og skiljið veg Guðs, sannið það þá með því að lifa heiðvirðu lífi, framkvæmandi góð verk með þeirri auðmýkt sem kemur af visku. ¹⁴ En ef þið eruð gröm, afbrýðisöm og með sjálfselskan metnað í hjörtum ykkar, ekki hreykja ykkur af því og ljúga þannig gegn sannleikanum. ¹⁵ Slík viska er ekki eins og sú sem kemur að ofan, heldur er hún jarðnesk, náttúruleg, djöfulleg.

¹⁶ Því þar sem eru afbrýðisemi og sjálfselskur metnaður, eru líka sundurlyndi og allt það sem er illt. ¹⁷ En viskan sem er ofan að er fyrst hrein, síðan friðelskandi, mild, skynsöm, miskunnarfull og ber góða ávexti, er hlutlaus og laus við hræsni. ¹⁸ Og fólk sem stillir til friðar mun sá fræjum friðar og uppskera réttlæti.

Fjórði kafli

¹ Hvaðan koma deilur og þrætur meðal ykkar? Koma þær ekki frá illum girndum

sem eru í stríði innan í ykkur? ² Þið viljið það sem þið eigið ekki, þannig þið leggið á ráðin og drepið til að eignast það! Þið eruð afbrýðisöm út í það sem aðrir eiga, en þið getið ekki eignast það, þannig þið berjist og farið í stríð til að taka það frá þeim! En þið eigið ekki það sem þið viljið því þið biðjið Guð ekki um það. ³ Þið biðjið og fáid ekki, því þið biðjið með röngum ásetningi, þið viljið bara það sem gefur ykkur nautn. ⁴ Þið framhjáhaldarar! Skiljið þið ekki að vinátta við heiminn gerir ykkur að óvinum Guðs? Ég skal segja þetta aftur: Ef þið viljið vera vinir heimsins eruð þið að gera ykkur að óvinum Guðs! ⁵ Haldið þið að Ritningin hafi enga merkingu? „Afbrýðisemi hans þráir andann sem hann hefur gert til búa innra með okkur“. ⁶ Og hann sýnir miskunn örlátlega. Eins og Ritningin segir „Guð er á móti hinum hrokafullu en sýnir auðmjúkum miskunn“. ⁷ Gefið ykkur því Guði á vald. Standist djöfulinn og hann mun flýja frá ykkur.

⁸ Komið nær Guði og hann mun koma nær ykkur. Þvoið hendur ykkar, þið syndarar og hreinsið hjörtu ykkar, þið sem eruð tvöföld í roðinu.

⁹ Verið sorgmædd og grátið vegna þess sem þið hafið gert, gerið hláturinn að sorg og gleði ykkar að myrkri.

¹⁰ Auðmýkið ykkur fyrir Drottni og hann mun upphefja ykkur.

¹¹ Ekki tala illa um hvert annað, kæru systkin, því ef þið gagnrýnið og dæmið hvert annað, þá eruð þið að gagnrýna og dæma lög Guðs. En ykkar starf er að hlýða lögnum, ekki að dæma um hvort þau eigi við ykkur eða ekki. ¹² Það er bara einn löggjafi og dómari, sá sem getur bjargað ykkur eða eytt ykkur, en hver ert þú dæmandi nágranna þína?

¹³ Hlustið nú, þau ykkar sem segja „Í dag eða á morgun munum við fara í þessa borg eða hina, eyða ári þar og halda áfram viðskiptunum og græða pening“. ¹⁴ Hvernig veist þú hvernig líf þitt verður á morgun? Því þú ert bara móða sem birtist í smá tíma og hverfur síðan. ¹⁵ Í staðinn ættuð þið að segja „Ef Drottinn lofar munum við lifa og líka gera þetta eða hitt“. ¹⁶ Annars eruð þið að hreykja ykkur yfir ykkar eigin hjákátlegu áætlunum, og allur slíkur hroki er illska.

¹⁷ Munið, það er synd að vita hvað þú átt að gera og gera það ekki!

Fimmti kafli

¹ Hlustið nú ríkt fólk. Grátið og emjið yfir þeirri eynd sem er á leiðinni til ykkar.

² Ríkidæmi ykkar hefur rotnað og fínu fötin ykkar eru mölétin. ³ Gull og silfur ykkar er ryðgað og ryðið mun vitna gegn ykkur og gleypa líkama ykkar eins og eldur. Þið hafið safnað ríkidæmi á síðustu dögum þessa heims!

⁴ Heyrið grátur verkamannanna sem þið svikuð um laun. Grátur þeirra sem sáu um uppskeru ykkar hefur borist herra himnesku hersveitanna til eyrna. ⁵ Þið hafið eytt árum ykkar á jörðinni í munað og þið fullnægið öllum girndum ykkar. Þið hafið fitað ykkur fyrir daginn sem ykkur verður slátrað. ⁶ Þið hafið dæmt og drepið saklaust fólk, sem streittist ekki á móti.

⁷ Verið því þolinmóð, trúarsystkin, þartil herrann kemur. Bóndinn bíður þolinmóður eftir uppskerunni og er þolinmóður á vorin og haustin þegar hann bíður eftir rigningu. ⁸ Þið verðið líka að sýna þolinmæði, styrkið hjörtu ykkar, því herrann er á leiðinni.

⁹ Ekki kvarta yfir hvert öðru, bræður og systur, svo þið verðið ekki dæmd. Sjáið, dómarrinn stendur við dyrnar.

¹⁰ Dæmi um þolinmæði í þjáningu eru spámennirnir sem töluðu í nafni Drottins.

¹¹ Við köllum þau blessuð sem hafa þolað þjáningar.

Þið hafið heyrt um þolgæði Jobs og vitið hvernig Drottinn endaði þá sögu. Drottinn er fullur af meðaumkun og miskunnsemi.

¹² Umfram allt, kæru trúarsystkin, skuluð þið ekki sverja neina eiða, hvorki við himnana eða jörðina né nokkuð annað. En já ykkar á að vera já og nei ykkar á að vera nei, svo þið syndgið ekki og endið í dómnum.

¹³ Þjáist eitthvert ykkar? Þá verður viðkomandi að biðja. Er einhver að fagna? Þá verður viðkomandi að syngja lofsöngva. ¹⁴ Er eitthvert ykkar veikt? Þá ættuð þið að kalla saman öldunga trúarsamfélagsins og biðja yfir þeim, smyrja þau með olíu í nafni Drottins. ¹⁵ Slík bæn í trú mun lækna veika og Drottinn mun gera ykkur heilbrigð. Og ef þið hafið framið einhverja synd, mun ykkur verða fyrirgefið.

¹⁶ Játið syndir ykkar fyrir hvert öðru og biðjið fyrir hvert öðru, svo að þið getið læknast.

Einlæg bæn réttlátrar manneskju hefur mikinn mátt og getur gert mikið.

¹⁷ Elía var manneskja eins og við en samt þegar hann bað af einlægni að það myndi ekki rigna, rigndi ekki í þrjú og hálf ár! ¹⁸ Svo bað hann aftur og himininn gaf rigningu og jörðin fór að skila af sér uppskeru.

¹⁹ Kæru trúarsystkin, ef fólk á meðal ykkar villist af réttri leið og eitthvert ykkar snýr þeim tilbaka, ²⁰ getið þið verið viss um að sá sem snýr syndara frá villu síns vegar mun hylja margar syndir og bjarga sál þeirra frá dauða.